

LIST PARAFIALNEJ RADY DUSZPASTERSKIEJ DO WSZYSTKICH PARAFIAN

Drodzy Parafianie

Kiedy słyszymy słowo „kościół” myślimy najczęściej o budynku – obiekcie, w którym spotykamy się co tydzień (a wielu z nas także częściej), by doświadczyć obecności Naszego Pana, ale i przekazać sobie znak pokoju, modlić się, słuchać Słowa, celebrować Eucharystię, najkrócej mówiąc: by radować się byciem we wspólnocie. Nie ma bowiem nic ważniejszego w chrześcijaństwie niż spotkanie z drugim człowiekiem, które jest odzwierciedleniem spotkania z Bogiem, nie ma nic ważniejszego niż kościół rozumiany jako wspólnota ludzi.

Jednak obydwie przywołane wyżej znaczenia ściśle się ze sobą wiążą - trudno wyobrazić sobie budowanie dobrej wspólnoty bez miejsca, w którym mogłaby się ona spotykać. Miejsca, w którym możemy rozważać tajemnice naszej wiary i budować wzajemną miłość.

Takim miejscem od ponad siedmiuset lat jest nasz parafialny kościół. W murach tej świątyni rozgrywają się wydarzenia z punktu widzenia ludzi wierzących najważniejsze: tu wielu z nas było chrzczonych, tu po raz pierwszy przyjmowaliśmy komunię, przy tym ołtarzu składaliśmy przysięgi małżeńskie, tu wreszcie towarzyszyliśmy naszym bliskim w ich ostatniej drodze. W tym kościele nasze życie spleta się najściślej z sakramentami, to właśnie tutaj kościół-budynek staje się kościołem-wspólnotą.

Dzisiaj jednak to tak ważne dla nas miejsce znalazło się w niezwykle trudnej sytuacji. Jak informował w czerwcu ksiądz proboszcz, budynek naszego kościoła wymaga gruntownego, szeroko zakrojonego remontu. Skala tego przedsięwzięcia jest ogromna i nie da się jej porównać do prac remontowych prowadzonych w ciągu ostatnich lat. Pilnej renowacji wymaga pokrycie dachu, dzwonnica i mury kościoła, a więc elementy dla każdej - nie tylko sakralnej - budowli najważniejsze. Są to prace skomplikowane, wymagające zaangażowania specjalistycznych firm i - trzeba to jasno powiedzieć - bardzo kosztowne. Możemy im sprostać tylko razem. I tylko wtedy, gdy nie stracimy z oczu tego, co nasze osobiste historie wiąże z tą świątynią. Tylko wtedy, gdy będziemy tworzyć wspólnotę.

Dlatego - jako członkowie Rady Parafialnej - chcemy pomóc księdzu proboszczowi w przeprowadzeniu tego trudnego, lecz koniecznego przedsięwzięcia. I chcemy każdego z Was zaprosić do współpracy. Chcemy poprosić o zaangażowanie się w działania, których celem jest odnowienie budynku kościoła tak, by mógł służyć kolejnym pokoleniom. Chcemy pokornie Was prosić, by - każdy na swoją miarę - włączył się w zbiórkę pieniędzy, które przeznaczone będą na wykonanie prac remontowych. Jako członkowie rady parafialnej obiecujemy jednocześnie, że każda przeznaczona na ten cel złotówka będzie Was, wspólnie z księdzem proboszczem, informować.

Zdajemy sobie sprawę z tego, jak wielkie wyzwanie stoi przed nami, ale też jesteśmy przekonani, że razem możemy mu sprostać. Nie mamy bowiem wątpliwości, że łączy nas nie tylko administracyjna przynależność do parafii, lecz miłość, będąca fundamentem każdej wspólnoty chrześcijan. A „miłość to - jak mówił niedawno papież Franciszek - konkretna posługa, którą oddajemy innym, miłość to nie słowa, to czyny”.

Spróbujmy więc nasze słowa przekuć w czyny i podejmijmy - wspólnie - trud renowacji naszego parafialnego kościoła. Kościoła, który jest przede wszystkim Wspólnotą. I właśnie dlatego może realizować najtrudniejsze zadania.